

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 10. november 2021
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Emma Saugmandsgaard
Øe
Sagsnr.: 2021-0037-0131
Dok.: 2205114

Besvarelse af spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Ændring af reglerne om forbrugeraftaler som følge af implementering af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers (moderniseringsdirektivet) og ændringer af forbrugerbeskyttende regler, der falder uden for implementering af moderniseringsdirektivet) (L 16).

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Ændring af reglerne om forbrugeraftaler som følge af implementering af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers (moderniseringsdirektivet) og ændringer af forbrugerbeskyttende regler, der falder uden for implementering af moderniseringsdirektivet) (L 16), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. november 2021. Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Ændring af reglerne om forbruger- aftaler som følge af implementering af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers (moderniseringsdirektivet) og ændringer af forbrugerbeskyttende regler, der falder uden for implementering af moderniseringsdirektivet) (L 16):

”Vil ministeren redegøre for, om ministeren vil præcisere i loven, at leveringer i henhold til en lovreguleret forsyningsforpligtelse ikke er omfattet af direktivet og af forbrugeraftaleloven og dermed det samme, som fremgår af forarbejderne til forbruger- aftaleloven fra 2014?”

Svar:

Af lovbemærkningerne til forbrugeraftaleloven fra 2014 fremgår følgende om lovens anvendelse ved aftaler om levering af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 39 som fremsat, s. 39:

”For så vidt angår aftaler om forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme har Justitsministeriet nærmere overvejet, hvorvidt sådanne aftaler er omfattet af direktivet, når der er tale om forsyninger, der leveres af en leverandør i henhold til en lovreguleret forsyningsforpligtelse. Efter artikel 3, stk. 1, finder direktivet anvendelse på aftaler om forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, når forsyningen sker på aftalemæssigt grundlag, hvilket kan tale for, at kun de situationer, hvor en forbruger foretager et aktivt valg om at modtage vand, gas, elektricitet eller fjernvarme fra en bestemt leverandør, er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Dette uanset at forbrugeren ved at begynde at forbruge vand, gas, fjernvarme eller elektricitet må anses for at have accepteret at stå i et forpligtende kundeforhold med en leverandør, der leverer ydelsen i henhold til en lovreguleret forsyningsforpligtelse.

Justitsministeriet finder umiddelbart, at hensynet til samspillet med den forsyningspligt, der gælder for aftaler om forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, og den forbrugerbeskyttelse, der søges varetaget gennem denne særregulering, og som sikrer den fortsatte leverance af den pågældende ydelse til forbrugerne på baggrund af en tæt lovreguleret mekanisme, tilsiger, at leveringer foretaget i henhold til en lovreguleret forsyningsforpligtelse ikke er omfattet af direktivet og dermed heller ikke af forbrugeraftaleloven. Derimod vil aftaler om levering af forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, som forbrugeren indgår med en anden leverandør end den forsyningspligtige

leverandør – eller i den situation hvor forbrugeren efter at have modtaget de pågældende ydelser fra en anden leverandør vælger at indgå en ny aftale med den forsyningspligtige leverandør – være omfattet. I disse situationer vil forsyningen som anført i artikel 3, stk. 1, ske på aftalemæssigt grundlag.”

Med det fremsatte lovforslag foreslås det at indsætte en række definitioner i forbrugeraftaleloven § 3, herunder definitioner af varer og tjenesteydelser, jf. § 3, nr. 1 og 3. Af lovbemærkningerne til disse bestemmelser fremgår det, at de foreslåede definitioner er i overensstemmelse med gældende ret, jf. det fremsatte lovforslag (L 16), s. 69. For så vidt angår tjenesteydelsesaftaler fremgår således følgende:

”Det foreslåede nr. 3, herunder medtagelsen af aftaler om løbende levering af vand, gas og elektricitet, er både med hensyn til begrebsanvendelsen og indholdsmæssigt i overensstemmelse med gældende ret, idet tjenesteydelsesaftale ifølge forbrugerftalelovens forarbejder skal forstås på samme måde, jf. Folketingsstidende 2013-14, A, L 39 som fremsat, s. 32 og 39-40.

Det er herunder uændret en forudsætning for lovens anvendelse, at leveringen af vand, gas eller elektricitet sker på aftalemæssigt grundlag.”

Det fremsatte lovforslag udgør et ændringsforslag til hovedloven fra 2014, og lovbemærkningerne til loven er fortsat gældende ved fortolkning af loven.

På den baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at der ikke er behov for yderligere uddybning i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, dels da det allerede fremgår, at begrebet skal forstås på samme måde som hidtil, dels da der henvises til det relevante sted i bemærkningerne til forbrugerftaleloven fra 2014.

Det bemærkes i den forbindelse, at lovforslaget ikke ændrer på anvendelsesområdet for den sektorspecifikke lovgivning, som hører under Klima- og Forsyningsministeriet.